

Svätosť a svätý život

Čo vlastne znamená žiť sväto? Máme od seba a od druhých očakávať, aby žili sväto? Môžeme sa stať slobodnými od hriechu? Čo nám o tom hovorí Biblia?

... ale ako svätý je ten, ktorý vás povolal, budte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní; veď je napísané: „Budte svätí, lebo ja som svätý.“ (1. list Petrov 1:15-16)

V Novom zákone apoštol Pavol niekedy oslovuje kresťanov „svätí a milovaní“ (napr. Kolosanom 3:12). Väčšine ľudí však slovo „svätý“ znie ako neobvyklé, staromódne a vzdialené od každodenného života. Domnievajú sa, že svätosť môžu dosiahnuť len výnimoční ľudia.

Je to pravda? Alebo Biblia skôr hovorí, že svätý život je nerozlučne spojený s naším vzťahom s Bohom?

Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu. A neprípodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé. (Rimanom 12:12)

Náš život by mal byť svätou obeťou, ktorá sa páči Bohu. To znamená, že by sme mali milovať Boha celým svojím srdcom, celou svojou silou a myslou, a tak sa neprispôsobovať svetu. Slovo „svätý“ znamená, že niekto alebo niečo je oddelené pre Boha. Boh nás stvoril na svoj obraz, preto aj túžba žiť sväto by nám mala byť prirodzená, keďže vychádza zo samotnej Božej podstaty, ako aj z našej vlastnej.

Miesta, ktoré sme už spomenuli, zdôrazňujú Božiu absolútnu svätosť a nutnosť Bohu dovoliť posúdiť a očistiť CELÝ náš život. Zdôrazňujú tiež, že je nevyhnutné vzdať sa KAŽDÉHO hriechu. Chcieť byť svätým ako Boh je svätý, je znamením kresťana. Mnohí ľudia, ktorí sa hlásia ku kresťanstvu, však takýto postoj nemajú. Napriek tomu viera v spásu a odpustenie uschopňuje kresťanov bojovať proti hriechu s nádejou.

Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. (Hebrejom 4:16)

Sväté písmo nám ukazuje cestu spravodlivosti, najmä skrze slová a život prorokov, Ježiša a jeho učeníkov. Vyučuje nás tomu, čo je hriech a ako ho môžeme prekonať.

Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu v spravodlivosti, aby bol Boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo. (2. Timotejovi 3:16-17)

Boj proti hriechu ako predpoklad pre svätý život

Človek bol stvorený na Boží obraz. Keď človek zhrešil, jeho bytosť tým bola poznamenaná a jeho vzťah s Bohom a blíždymi narušený. Hriech oddeľuje ľudí od Boha a vedie ich k životu v sebeckve a odlúčení. To je dôvod, prečo Ježiš tak radikálnymi obrazmi opisuje, ako silno máme nenávidieť a odmietať hriech.

Ak by ťa zvädzala na hriech tvoja ruka, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený, ako keby si mal ísť s obidvoma rukami do pekla, do neuhasiteľného ohňa. ...

A ak ťa zvádza na hriech tvoje oko, vylúp ho: je pre teba lepšie, keď vojdeš do Božieho kráľovstva s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do pekla,...
(Marek 9:43.47)

Tieto Ježišove slová nie sú planou vyhrážkou na vyvolanie strachu. Ježiš opisuje duchovnú realitu. Hriech človeka mení, klame, zatvrdzuje a berie mu túžbu po Bohu a po tom, čo je dobré; hriech oddeľuje ľudí od Boha.

Umŕtvujte teda svoje pozemské údy: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo, čo je modloslužba! (Kolosanom 3:5)

Hriech začína už v našich postojoch a myšlienkach. Tam sú korene skutkov, ktoré ich nasledujú.

No ja vám hovorím: Každý, kto na ženu hľadá žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci. (Matúš 5:28)

Počuli ste, že otcom bolo povedané: „Nezabiješ!“ Kto by teda zabil, pôjde pred súd. No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá. Kto svojmu bratovi povie: „Hlupák“, pôjde pred veľradu. A kto mu povie: „Ty bohapustý blázon“, pôjde do pekelného ohňa. (Matúš 5:21-22)

Kto teda vie dobre robiť, a nerobí, má hriech. (Jakub 4:17)

Hriechy ako ľahostajnosť alebo nedbanlivosť často nie sú ľuďmi posudzované tak závažne ako v Písme. Napríklad aj malý záujem o bratov a sestry vo viere alebo o Bibliu pokladá za hriech. Tieto hriechy však ukazujú na závažné nedostatky vo vzťahu s Bohom.

Pre hriech nie je výhovorka

Skúška, ktorá na vás dolieha, je iba ľudská. A Boh je verný. On vás nedovolí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať. (1.Korinským 10:13)

Už v Starom zákone bolo víťazstvo nad hriechom vnímané ako niečo, čo je možné dosiahnuť, a dokonca je prikázané.

Tu povedal Pán Kainovi: „Prečo sa hneváš a prečo sa ti zamračila tvár? Či nie je to takto: Ak robíš dobre, môžeš sa vystrieť, ale ak dobre nerobíš, číha hriech pri dverách a sleduje ťa jeho žiadostivosť, a predsa ty ju máš ovládať?“ (1. Mojžišova 4:67)

Božia láska a milosrdenstvo sú nesmierne veľké voči každému, kto sa snaží oddeliť od hriechu a zveriť Mu svoj život. Avšak veľký Boží hnev prichádza na tých, ktorí nenazývajú svoje hriechy pravým menom.

Hľa, Pánova ruka nie je prikrátka, žeby nezachránil, a jeho ucho nie je zaľahnuté, žeby nepočul! Ale vaše hriechy sú priehradou medzi vami a vaším Bohom a vaše viny zakryli jeho tvár pred vami, že nečuje. (Izaiáš 59:12)

Vieme, že Boh miluje každého človeka a prijíma každého, kto chce k Nemu prísť, bez ohľadu na to, ako veľmi je obťažovaný hriechom. Poznáme Božiu vernosť v tom, že nikdy neodmietne nikoho, kto sa chce na Neho úprimne obrátiť. Avšak mali by sme si uvedomovať, že hriech nás od Boha oddeľuje. Nikto by k tomu

nemal byť ľahostajný alebo si s hriechom zahrávať.

Odpustenie hriechov je veľkým darom, ktorého hodnoty by sme si mali byť vedomí. Nemôžeme s ním zaobchádzať ako s lacným tovarom. Ježiš dal svoj život, aby nás vyslobodil z našich hriechov. To je dôvod, prečo by sme mali žiť ako tí, ktorí sú slobodní od hriechu, a nie ako tí, ktorí k hriechu lipnú.

Veď viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista, bezúhonného a nepoškvrneného Baránka. On bol vopred vyhladený, ešte pred stvorením sveta, zjavil sa však až v posledných časoch kvôli vám. (1. list Petrov 1:18-20)

Čo nám môže pomôcť nájsť slobodu od hriechu?

V Žalme 32:35 a Prísloviach 28:13 je napísané, že vyznanie hriechov je dôležitým krokom k nájdeniu odpustenia a slobody.

Tomu, kto tají svoje previnenia, povodí sa zle, kto sa však vyzná (z nich) a zanechá (hriech), dosiahne milosrdenstvo. (Príslovia 28:13)

Je dobré a dôležité vyznať naše hriechy Bohu, ale znamením ozajstnej ľútosti je vyniesť naše hriechy na svetlo pred ľuďmi. Žiť v pravde znamená tiež chodiť vo svetle pred našimi bratmi a sestrami.

Ale ak chodíme vo svetle, ako je on vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša, jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu. Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti. (1. list Jánov 1:79)

Otvorene vyznať svoje hriechy, nechať za sebou všetko, čo nás viaže k svetlu, je dôležité nielen v deň obrátenia. Aj po celý kresťanský život by sme mali vyznávať svoje hriechy a modliť sa jeden za druhého, aby sme mohli byť posvätení:

Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli. Lebo veľa zmôže naliehavá modlitba spravodlivého. (Jakub 5:16)

Keď otvorene predložíme svoje hriechy pred našich bratov a sestry, môžeme od nich dostať podporu a pomoc v našom posvätení skrze ich modlitbu, povzbudenie a napomenutie. Tým, že budeme ľutovať svoje hriechy, Boh môže napraviť to, čo sme v našom vzťahu s ním hriechom zničili a môžeme zakúsiť Jeho odpustenie. Nieť zodpovednosť za vyznávanie hriechov v cirkvi nie je úlohou špeciálne vyškolených duchovných / poradcov, ani kňazov, ktorí sú viazaní sľubom mlčanlivosti. V Biblii nenájdeme žiadny základ pre takúto prax. Všetci bratia a sestry by totiž k sebe navzájom mali mať hlbokú dôveru, že môžu stáť pred ostatnými takí, akí skutočne pred Bohom sú a boli svedectvom o Božom pôsobení v cirkvi.

Keď pochopíme Božiu svätosť, veľkosť a lásku k nám, porastie v nás túžba priblížiť sa k nemu a chváliť ho skrze našu lásku a službu ľuďom. Láska nepozná hranice; nikdy nepovie: „Teraz som už toho urobila dosť“. Posvätenie teda znamená byť otvorení nechať sa Bohom skúmať, viesť a premieňať. Potom nás môže stále viac uschopňovať robiť to, čo je dobré v každej situácii.

Ježiš umyl nohy svojim učeníkom ako príklad toho, ako by sme mali slúžiť jeden druhému (Ján 13:2-17). Pokoril sa pred ľuďmi, ktorí boli sami uväznení v hriechu a tým preukázal svoju lásku. Mali by sme sa od

neho učiť byť malými pred sebou navzájom, nieť sa v láske, a tak byť schopní rásť v posvätení seba samých a pomáhať v tom druhým. Vzájomnú službu nemožno oddeliť od starostlivosti o spásu druhých. Máme venovať pozornosť tomu, aby naši bratia a sestry rástli vo viere a dospeli v nej a aby im žiadny hriech nebránil byť blízko Bohu.

Boh urobil každého kresťana schopným podporovať ostatných tak, aby mohlo byť celé telo budované vo svätý chrám (Efezanom 2:21). On zveruje zodpovednosť za celú cirkev každému kresťanovi. Preto je tiež povedané:

Usilujte sa o pokoj so všetkými a o svätosť, bez ktorej nik neuvidí Pána. (Hebrejom 12:14)

Súvisiace témy

- Čistota vo vzťahoch, pocitoch a myšlienkach
- Čo znamená byť kresťanom?
- Hovorí Rimanom 7 o kresťanovi?

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

© 2021 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 – podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.